

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De ea quae subsequuta est peruersitate, & de statua Antiochiae nouiter
erecta. Cap. II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

re ipsa visum esse suspicati sunt: sed falsò quidem. Istis igitur rebus hoc modo constitutis de repente, in omnibus ciuitatibus Christianorum conuentus frequentes in vnum coalescentes, & crebros cògressus, qui inter istos de more in ritibus suis obeundis fieri solent, tanquã lumen quoddã post tenebras & noctem opatam effulgens, cernere licuit, Vnde tota infidelium gentium multitudo fuit nõ parũ obstupefacta, cum incredibile tantã mutationis rationem admirando, tum propterea solum christianorum deum, magnũ & verũ deum esse voce contẽta exclamãdo. Ex nostris autem illi, qui persecutionis certamen fideliter & magno animo obiissent, præ cæteris omnibus permagnã animis lætitiã denuo perceperũt. At qui fide ægri & infirmi fuissent, & iam propterea cõscientias haberent quasi tempestate iactatas, libenter remedium sibi inuenire maturarunt, & his, qui erant robusti in fide supplicare, eorum dextrã salutarẽ sibi porrigi exposcere, & deum ipsis propitium fore obtestari cœperunt. Deinde generosi & magnanimi pietatis athlete, metallorum afflictatione liberati, ad suam patriam redierunt, hilari & læto aspectu per quamq; ciuitatem profecti sunt, & gaudio pænẽ inexplicabili, animorumq; alacritate, quæ nulla oratione explicari poterit, completi. Ingentes igitur hominum cateruæ, per medias vias, ac publicas plateas transeuntes, hymnis & psalmis deum laudauere, sicque itineris sui deuorauere molestias. Atq; illos qui, vt captiui supplicio crudelissimo paulò antè excruciatu fuissent, & patria sua eiecti, læto ac hilari vultu se ad suos proprios lares recipientes vidisses: vsque eo vti etiam illi qui antea nos neci dare magnopere expetiuisent, vbi hanc mutationem adeo mirandum in modum factam conspexerunt, nobiscum vna de rerum euentis nonnihil lætari viderentur.

*De ea quæ subsequuta est peruersitate, & de
statua Antiochiæ nouiter erecta.*

CAP. II.

Verum tyrannus (quem partes versus orientẽ regere diximus) quia bꝛobitatis osor fuit maximus, & om-
B b § nium

EVSEBII HISTORIAE

num bonorum infidiator, ista amplius ferre nō potuit, neq; ad sex menses integros ita cū nostris rebus agi passus est. Nam quæcunq; ad pacis & tranquillitatis nostræ euersionē facere videbātur, omnibus (vt dicitur) opibus viribusq; machinatus, primum occasione arrepta, nos cōuentu, qui in cæmeteriis à nobis fieri solet, interdicerē conatur: deinde per nefarios quosdam & perditos viros ipse, quo suo animo satisfaceret, legationem mittit, ciues Antiochiæ hortaturus, vt illi tum ab ipso maximi beneficii loco flagitarent, vt nullus christianus ipso patriā incolere permitteretur: tum alios etiam ad idem prestandum impellerent. Quarū rerū omnium gerendarum dux fuit & princeps Theotecnus in ipsa Antiochia natus, & eiusdē ciuitatis curator: vir crudelis, uaser, improbus, & à sua appellatione maxime alienus. Hic igitur postquam nos grauitè oppugnauerat, & omnibus modis nostros, tanquam impios quosdā fures celeriter ex latebris eruerat, & omnia ad calumniā nobis & criminationē inferendam molitus erat, & mortis author ac causā infinitis prope extiterat, tandē idolum & simulachrum quoddam Iouis *φιλίου*, id est, qui amicitias contrahendis præest, erigit, inq; eo magicis præstigiis falsa edit miracula, & ad eius cultum nefaria mysteria, initiationes impuras, & scelestas expiationes excogitat: efficitq; vt oraculorum præstigiæ, quibus ea quæ instituebatur, absoluit, ad aures imperatoris peruenirent. Quin etiam quò assentatione & blanditiis in imperatoris animū influeret, dæmonem contra christianos excitat, asseritq; deum præcepisse, vt illos tanquam ipsi iustos ex vrbe, agrisque penitus expellere properarent.

De edictis contra Christianos.

CAP. III.

CVM igitur Theotecnus primus hæc ex sententia gessisset, cæteri omnes magistratus qui ciuitates Maximini imperio subditas incolebant, simile suffragium contra Christianos ferre instituerunt. Vbi etiam præfecti prouinciarum hoc imperatori pergratum esse perspiciebant, idemq; ipsum sub-

iectis